

JOYCE DEEKS BIBELNOTER – EZEKIELS BOG

801 Ezekiels Bog 1

Sådan så det ud, der lignede Herrens herlighed

Et stormvejr, en vældig sky, flammende ild, stråleglans, funklende hvidguld - med sådanne ord forsøger Ezekiel at give os del i sit syn af Herrens herlighed. Når han kommer til detaljerne, idet synet kommer nærmere, er det tydeligt, at han forsøger at beskrive det ubeskrivelige. Han må bruge udtryk som kendes fra den synlige verden, men de kan umuligt dække helt, for nu får vi et glimt af det usynlige! En ting præger synet: der er bevægelse over det. Der er intet statisk eller stillestående - intet, der kunne gengives med en billedstøtte! Ånden (gl.o. livs-ånden) driver den (12,20). Alt dette er blot omgivelserne; først i vers 26 når Ezekiel til kernen i synet: "det lignede en trone", det "lignede et men-neske". Stråleglansen skjuler åbenbaringen, for intet menneske har set Gud.

DAGENS ORD: Første Timotheusbrev 6:15-16.

802 Ezekiels Bog 2:1 - 3:11

Du skal tale mine ord til dem

Åbenbaringen af Herrens herlighed til Ezekiel bragte et kald fra Herren med sig: han skulle være Guds talsmand for folket i landflygtigheden. Ligesom Jeremias i Jerusalem, skulle Ezekiel i landflygtigheden tale til et genstridigt folk, der ikke ville høre! Symbolsk tog han imod Guds ord ved at spise bogrullen. Han skal tale til folket, uanset hvad deres reaktion er: "hvad enten de vil høre eller ej", står der tre gange. Er vi sendt som vidner til vort eget folk, der stort set ikke vil høre, lad os da være tro som Ezekiel. Det er ikke de synlige resultater, der er det vigtigste, men om vi er, hvor Herren vil have os.

DAGENS ORD: Andet Timotheusbrev 1:8.

803 Ezekiels Bog 3:12-27

Når jeg så taler til dig, vil jeg åbne din mund

Det er et tungt ansvar, Herren giver Ezekiel, når han gør ham til vægter for Israels hus med pligt til at advare den gudløse. Vi kan nok spørge os selv, om vi har et tilsvarende ansvar. I så fald må vi forstå at bære det ret, ellers vil det knuse os. Det synes modstridende, at Herren først befaler Ezekiel at advare folket, men senere at han skal gå hjem og lukke sin dør, og at Herren vil gøre ham stum (24-26). Men hemmeligheden til hans vægtergerning ligger sikkert netop her. Ezekiel skal ikke gå rundt og kritisere og dømmе alt og alle. Han skal være stille, så han kan høre Herrens ord - det er kun det ord, der må siges (27).

DAGENS ORD: Apostlenes gerninger 1:8.

804 Ezekiels Bog 4

Ak, Gud Herre! Jeg har aldrig været uren

Ezekiel skulle gøre sig til et med sit budskab. Hans ord gjorde sikkert et meget stærkere indtryk på hans tilhørere, fordi han handlede, som han gjorde. Det kostede ham dog en del. Vers 14 kaster lys over hans opvækst - selv om han var blevet ført i landflygtighed, havde han holdt fast ved spisereglerne under Mose lov (sml. Daniel 1:8). Men han var ikke låst fast i døde traditioner; han har levende kontakt med sin Gud og kan tage imod det budskab, der slog det falske håb om en snarlig tilbagevenden til Jerusalem i stykker. Hans indstilling kan sammenlignes med den, Paulus viser, selv om han ikke ville kunne udtrykke det med Paulus' ord.

DAGENS ORD: Filipperbrevet 3:7-8.

805 Ezekiels Bog 5

I er værre end folkene omkring jer

Herren havde sat Jerusalem midt iblandt folkene; han havde betroet dem en åbenbaring af den eneste sande, levende Gud, så kendskabet til ham skulle udgå derfra. Men Jerusalem havde svigtet: i stedet for at være et sted, hvor Guds ord lyste ud til alle sider, havde det været ugudeligt og genstridigt (6). De havde åbnet sig for de omboende folks bud i stedet for at holde sig til Guds lov. Menigheden har fået Guds ord betroet - ve den, som åbner for verdens ånd i stedet for at lade Guds sande ord lyse klart! Det ord er en dom over verdens ånd og derfor upopulært.

DAGENS ORD: Andet Timotheusbrev 4:2-4

806 Ezekiels Bog 6

Så skal I forstå, at Jeg er Herren

Dommen udtales mod Israels bjerge, fordi det er der, afgudsdyrkelsen er blevet praktiseret. Herren bringer denne frygtelige dom over afgudsdyrkerne, for at de skal forstå, at han er Herren. Denne hensigt nævnes 4 gange blot i dette kapitel, foruden adskillige gange i det næste. Vil de ikke anerkende ham, mens de har det godt, må de komme til at erfare, at han er dog Herre og knuser dem, der står ham imod. "Afskaffelsen" af Gud Skaber i verden kan kun føre til anarki med endeløse lidelser for skabningen. Før eller senere må Gud tvinge de vantro til at indse, at han er Herren, han har magten. Det er hans omsorg for hans skabning, der får ham til at gribe ind, for kun under hans retfærdige styre kan de trives, ellers går de helt til grunde!

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 21:3-4

807 Ezekiels Bog 7

Deres sølv og guld kan ikke redde dem. Sølv og guldets "skønne pragt" lokker. Israelitterne - som mange andre - havde stolet på det og tilbudt det, for deres "afskyelige og ækle gudebilleder" var lavet deraf. Det kendetegner det moderne samfund, at omfanget af tab og katastrofer, eller fremskridt i forretningsverden straks gøres op i penge. Men når dommen falder, vil ingen kunne købe sig fri for Herrens vrede. Sølv og guld kan ikke redde fra Herrens vrede, kan ikke sone en eneste synd. "Bodspenge" sletter ingen skyld i Guds øjne. Mennesker har absolut intet at betale med; vi er allesammen aldeles fallit. Hvor vidunderligt, at der findes en, der har betalt denne ubetalelige gæld over for en retfærdig Gud, nemlig Jesus Kristus ved at udgyde sit dyrebare blod for os. Enhver, der tror på ham, er frikendt! **DAGENS ORD: Første Petersbrev 1:18-19.**

808 Ezekiels Bog 8

Dér var Israels Guds herlighed. Et år efter synet i kapitel 1, får Ezekiel dette nye syn. Måske er han begyndt at få ry som profet, for Judas ældste sidder hos ham. Han forsvinder selvfølgelig ikke fra deres øjne, men i en slags trance viser Herrens Ånd ham templet i Jerusalem og afgudsdyrkelsen, der foregår der, side om side med dyrkelsen af Herren. Ezekiel så Israels Guds herlighed der (4), men disse afgudsdyrkere så den ikke, for de havde vendt ryggen til og var optaget af andre guder. Herren deler ikke sin ære med andre, derfor vil han forlade sit tempel i Jerusalem (6), når de, der skulle tilbede ham der, og måske i det ydre bringer de levitiske ofre, i deres hjerter tilbeder afguder. Ezekiel ser flere eksempler på de afskyelige handlinger, der foregår i det skjulte i selve templet, så han kan forstå Herrens vrede og dom. **DAGENS ORD: Romerbrevet 1:23**

809 Ezekiels Bog 9

Sæt et kryds i panden på dem, der sukker og stønner. I synet ser Ezekiel dommen falde over afgudsdyrkerne. De har sagt, at Herren har forladt dem og intet ser (8:12), og de har handlet derefter, dvs. i uhæmmet gudløshed, og sandheden var, at det var dem, der havde forladt Herren. I byen er der dog nogle sande Herrens tjenere, der elsker ham, og først får disse, der bedrøves over afgudsdyrkelsen, et kryds i panden. Dommen falder ikke vilkårligt – Herren kender sine, og de bliver skånet, mens de andre dræbes. Åbenbaringsbogen fortæller om andre beseglinger: i 7:3 er det Guds tjenere, der besegles af Gud; i 13:16 er det et mærke, som alle, der ville accepteres som borgere i "dyrets" (= Satans) rige, tager på sig. Hvis mærke bærer vi? Neutralitet er ikke muligt.

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 22:4

810 Ezekiels Bog 10

Herrens herlighed forlod nu templets tærskel Herrens herlighed hviler ikke mere over keruberne i det allerhelligste, men er på vej ud af templet. Det sker dog gradvis, som om Herren tøver for at se, om der skulle være mulighed for at blive, ved at folket vender sig til ham, før det er for sent. Tre gange nævner Ezekiel, at denne åbenbaring af Herrens herlighed var det samme, som han havde set ved floden Kebar (15,20,22); mon ikke det har været en trøst for ham at forstå, at selv om han boede i landflygtigheden, var han ikke derved på afstand af Herren? Tværtimod var Herren ved at forlade sit tempel i Jerusalem og havde dømt byen til ødelæggelse. Herren er ikke bundet til noget sted, men er at finde, hvor man af hjertet søger ham.

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 2:5

811 Ezekiels Bog 11

Jeg giver dem et andet hjerte og en ny ånd i deres indre. Det er ikke nemt at forstå, hvad lederne mente med: "Byen er gryden, vi er kødet", men det udtrykte åbenbart en selvtilfredshed og selvsikkerhed, som Ezekiel profeterer imod. De har følt sig sikre i "gryden" (byen), fordi de tror ikke, at Herren vil tillade, at den ødelægges. De har klart foragtet de landflygtige (15), men deres tur kommer; de får ikke lov at blive i byen. Vi må huske, at det stadig er et syn, Ezekiel ser, han er ikke legemligt til stede i Jerusalem; det er usikkert, om Pelatja virkelig døde på dette tidspunkt, men Ezekiel er rystet. Han får dog den trøst fra Herren, at det er blandt de landflygtige, hvor Ezekiel selv bor, at Herren vil bevare Israel en rest og give dem landet. Med dette opmuntrende budskab til Judas ældste, kommer han til sig selv igen.

DAGENS ORD: Andet Korintherbrev 5:17.

812 Ezekiels Bog 12

Tiden er nær, og alle syner går i opfyldelse. Ezekiels billedhandling, som om han skulle gå i landflygtighed, gjaldt Kong Sidkija og judæerne i Jerusalem. Det er dem, der vil prøve at slippe bort fra den erobrede by i ly af mørket (se Jeremias 52, især 6-11). De, der allerede var bortført, ville nødig tro det, for deres håb var at vende hjem til Jerusalem; de skubbede Ezekiels budskab fra sig som noget, der gjaldt "fjerne tider" (27). Herrens barmhjertighed får ham til at tøve så længe som muligt med at fuldføre dommen, men til sidst må den falde. Jesu Kristi genkomst er en glædelig begivenhed, vi ser frem til med forventning; men den er forbundet med dom over de vantrø. Derfor tøver Herren, men løftet om hans genkomst er ikke mindre sikkert af den grund; pludselig en dag er han her!

DAGENS ORD: Andet Petersbrev 3:9.

813 Ezekiels Bog 13

Alligevel ventede de, at det skulle gå i opfyldelse

Her var nogle profeter, der ventede at se deres profetier gå i opfyldelse, men de blev skuffet. De var falske profeter. De havde profeteret om fred i Herrens navn. Men de havde ikke fået ordet fra Herren; det var ønsketænkning, som de overbeviste sig selv om måtte være Herrens ord. Det var aldeles farligt for deres tilhørere, for i stedet for at blive advaret mod at fortsætte i deres synd, blev de tysset til ro med, at alt vil gå godt alligevel. De bar et tungt ansvar for at føre folket vild. Hvor er det skæbnesvangert, om vi forveksler vor ønsketænkning med Herrens ord, for så venter vi forgæves på opfyldelsen, og vi kan gå videre på en forkert vej, der fører bort fra Herren. Dommens ord må lyde foruden nådens for at skabe omvendelse og frelse.

DAGENS ORD: Første Johannesbrev 5:14-15.

814 Ezekiels Bog 14

Begge må bære deres straf. Menneskets personlige ansvar er en af lektionerne fra Ezekiels bog. Den falske profet må bære sin skyld, og den, der spørger efter Herrens ord, men fornægter det i sit indre, må også bøde (10). De tre åndelige "giganter", Noa, Daniel og Job, er ikke i stand til at redde andre end sig selv ved deres retfærdighed, når Herren bringer dom over et land. Hvert menneske står med sit personlige ansvar over for Gud. Men vor Herre Jesus Kristus har taget vor skyld på sig; han alene kan frelse andre end sig selv, fordi han, der ikke kendte til synd, har ofret sig selv som det fuldkomne skyldoffer på vore vegne. Derfor søger vi tilflugt fra Guds retfærdige vrede i ham.

DAGENS ORD: Esajas' Bog 53:11

815 Ezekiels Bog 15:1 - 16:34

Landet gør jeg til en ørken på grund af deres troløshed. Hvor længe kan vort eget land bestå? Der er brug for forbøn, at vort folk må vende om til Gud, mens han endnu viser os nåde. Israels historie beskrives i kapitel 16 under billedet af en kvinde. Hendes hjælpeløse tilstand (4 flg.) kan tænkes at repræsentere nationens "fødsel" i slaveriet i Egypten. Pagten (8) erindrer om opholdet ved Sinai, hvor Moses modtog Guds lov. Herren blev hendes rette "mand", men hun har forladt ham og søgt alliancer med hedenske nationer, med dyrkning af deres afguder til følge. Hun misbrugte Herrens gaver ved at bruge dem til at købe disse alliancer, og glemte Giveren. Men hun fandt ikke hjertefred eller mættelse derved (29-30).

DAGENS ORD: Romerbrevet 2:4

816 Ezekiels Bog 16:35-63

Når jeg tilgiver dig ... alt, hvad du har gjort

Jerusalems troløshed mod Herren vil bringe sin egen straf; hendes hedenske "allierede" vil, når det passer dem, ødelægge hende, og Herren vil ikke mere redde hende af deres hånd. Hun har fulgt i Sodomas og Samarias (Israels) spor og må dele deres skæbne; hun har faktisk overgået dem i skamløshed og synd. Alt håb er ude! Men der er en fremtid, en fremtid, der ene og alene bygger på Guds nåde og barmhertighed, hans ufortjente tilgivelse. De vil komme til at skamme sig over deres skændige gerninger, når de husker på dem, og alligevel opleve tilgivelse. De har glemt hans pagt, men han vil komme den i hu og oprette en evig pagt med dem (60-63). Denne pagt er beseglet med Jesu Kristi dyrebare blod!

DAGENS ORD: Første Korintherbrev 11:25

817 Ezekiels Bog 17

For di han ringeagtede min ed og brød min pagt

Gådetalen bruges sikkert for at fange opmærksomheden, og så bliver den forklaret. Sidkija har givet sit ord til Nebukadnesar, Babylons konge, men har svigtet ved at søge hjælp imod ham hos Egypten. "Han har brudt pagten; slipper han godt fra det?" Det gjorde ingen forskel på pagtens ubrydelighed, at Nebukadnesar var hedning. Tværtimod kalder Herren den "*min ed og min pagt*", og omtaler "den troløshed, han viste mig" (19-20). Det giver stof til eftertanke! Det prægtige cedertræ, som Herren lover i de sidste vers, peger mod Kristus, som opretter og står inde for en ny pagt, som derfor aldrig brydes.

DAGENS ORD: Hebræerbrevet 9:12,15

818 Ezekiels Bog 18

Det menneske, der synder, skal dø. Hvert menneske er personligt ansvarligt for sit liv over for sin Skaber; ingen undskyldning om "arveanlæg" eller "milieu" godkendes ved den højeste domstol. Et barn med gudløse forældre behøver ikke at følge deres eksempel; et barn med gudfrygtige forældre får ikke automatisk del i deres gudsfrygt. Den uretfærdige kan dog omvende sig og derved redde sig (21-23, 27-28). Den retfærdige advares mod at stole på sin retfærdighed; falder han fra og gør uret, er han jo blevet en synder (24,26). "Vend om, så skal I leve", er Herrens kald til hvert enkelt menneske, for han ønsker ikke nogens død. Det har han vist ved at sende sin elskede Søn til verden for at sone verdens synd ved sin forsoningsdød og opstandelse.

DAGENS ORD: Romerbrevet 6:23

819 Ezekiels Bog 19:1 - 20:17

For mit navns skyld måtte jeg handle

Klagesangen (kapitel 19) beskriver hvorledes først Egypten og derefter Babel har fået magten over Judas kongehus. Nu er det "plantet i ørkenen", måske en hentydning til Jojakins fangenskab i Babylon, hvor slægten dog blev ført videre (se Matt. 1:11 flg.). Israels ældstes henvendelse til Ezekiel (20:1) fremkalder en opremsning af folkets troløshed lige fra deres udfrielse fra Egypten. Endnu før de forlod Egypten, fortjente de Guds vrede (8), og igen under ørkenvandringen (13), men for sit navns skyld skånede Herren dem (9,14). Herren har også herliggjort sit navn ved at gribe ind og frelse os, når vi ikke kunne frelse os selv!

DAGENS ORD: Efeserbrevet 1:5-6.

820 Ezekiels Bog 20:18 - 21:5

Dér vil jeg tage nådigt imod dem

Den anden generation israelitter var ligeså genstridig som den første. Dog bragte Herren dem ind i det forjættede land "for sit navns skyld". De ønskede at være som andre nationer, men det vil Gud forhindre (32). De skal tugtes gennem svære trængsler, så nogle går til grunde, men de vil vedblive at være Guds folk (33-38). Til sidst stilles den glædelige tilstand i udsigt, at Israel, ført tilbage til det hellige land, vil være under Guds nåde og tjene ham (39-41). Trængslerne havde bl.a. bevaret dem fra at blive assimileret i andre folk. At de virkelig til den tid er omvendt, vises ved, at de skal væmmes ved sig selv (43). Mon ikke vi kender lidt til det og ved, at kun i Kristus Jesus kan vi erfare, at Gud tager nådigt imod os.

DAGENS ORD: Efeserbrevet 2:6-7.

821 Ezekiels Bog 21:6-37

Før han, som jeg overdrager domsmagten til, kommer

Ezekiel skal vise tegn på den største sorg for at understrege sit budskab om Jerusalems ødelæggelse (11). Sidkijas vanhellighed havde vist sig i den aktuelle situation ved at han brød sin pagt med Babylons konge, som han havde indgået i Herrens navn. Nu kommer Babylons konges uundgåelige angreb. Den eneste trøst i kapitlet er, at det alligevel er Herren, der har initiativet. Han åbenbarer Ezekiel, hvordan det vil gå: "kronen", der nu er faldet i støvet, vil han engang give til den, som han vil overdrage domsmagten til, nemlig den lovede "hersker", se Første Mos. 49:10. Disse løfter om Messias' komme skinner igennem selv i denne mørke tid. Herredøm-met over jordens riger vil engang overgives ham.

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 11:15

822 Ezekiels Bog 22

Jeg ... tilintetgjorde dem i min vredes ild

Der gives mange årsager til, at Herrens vrede må udøses over Jerusalem: vold, drab, utugt, bestikkelse, undertrykkelse af de svageste - men også ringeagt for det hellige og for forældre, som vi måske ikke har regnet som så slemt! Herren søgte én, der ville værne landet mod Herrens vrede, men fandt ingen. Jeremias var der, men han kunne ikke, sikkert fordi han ikke havde autoritet til at byde over folket, som Josias i sin tid havde gjort. Nej, Jerusalem, hvor der ikke længere skelnes mellem rent og urent, helligt og vanhelligt, skulle blive som en smelteovn, hvor alle dets indbyggere blev smeltet. Går vore tanker ikke med taknemlighed til vor Herre Jesus Kristus, hvor vi kan skjule os fra Guds vredes smelteovn?

DAGENS ORD: Romerbrevet 5:9.

823 Ezekiels Bog 23

I skal bære skylden for jeres møgguder

Israels og Judas alliancer med hedenske nationer, der førte afgudsdyrkelse med sig, omtales under billedet af at hore med fremmede mænd. Det er væmmeligt bare at læse beskrivelsen, og det viser, hvor meget deres opførsel krænkede Herren. Disse alliancer udsprang af vantro; Herren kunne ikke beskytte dem, derfor måtte de søge hjælp hos andre! Denne politik bragte sin egen straf, for først Israel og senere Juda blev offer for stormagternes ambitioner. Har vi virkelig en urokkelig tillid til vor Gud og Frelser, eller griber vi andre støttestave, der skal bære igennem, hvis Gud nu ikke kan klare det? Hvad der ikke udspringer af tro, er synd, skriver Paulus (Rom. 14:23).

DAGENS ORD: Romerbrevet 15:13

824 Ezekiels Bog 24

Jeg, Herren, har talt - det kommer

Det var et frygteligt slag, Ezekiel måtte lide i forbindelse med sin tjeneste som profet: han skulle miste sin unge hustru, sine "øjnes lyst" ved en brat død og måtte ikke begræde hende. Det understreger, hvor vigtigt det var i Herrens øjne, at folket skulle lægge mærke til Ezekiels budskab. Hans ord var ikke letkøbte, men gennemlidte. Jerusalem ville blive ødelagt, og det hellige tempel vanhelliget. Det sted, der havde været centrum for deres længsler og deres øjnes lyst, ville snart ligge i grus. De måtte vende tilbage til Herren selv! Er vort hjertes længsel samlet om Herren, kan vi aldrig i dybeste forstand skuffes.

DAGENS ORD: Salmernes Bog 73:25-26.

825 Ezekiels Bog 25

Du hoverede over min hellighed, ... derfor ...

I kapitel 25-32 vender Ezekiel sig fra det belejrede Jerusalem til at profetere om de omkringliggende nationers skæbne, indtil Jerusalems fald er kendt. Disse fjender ser med skadefryd på templets ødelæggelse; de nyder Israels ulykke og udnytter chancen til at hævne sig. Den dybe foragt, de viser Israel og Juda, falder tilbage på Herren, Israels Gud. Derfor vil han revse dem i vrede, også de skal blive erobret, og deres ulykke vil blive endnu større end Judas; Ammon vil endda blive udslettet. Det minder om Peters ord, at vel begynder dommen med Guds folk, men det skulle være en advarsel til dem, der slet ikke har taget imod Guds evangelium om frelsen alene i Jesus Kristus, for der findes ikke anden redning.

DAGENS ORD: Første Petersbrev 4:17.

826 Ezekiels Bog 26

Jeg gør dig til rædsel, så du ikke mere er til

Fire fjender blev behandlet i sidste kapitel, men hele tre kapitler om Tyrus. Det får os til at overveje, om ikke Tyrus bruges som billede på den åndelige fjende, Satan, der står bag alle Guds-fjendske kræfter i verden. Den var et vigtigt handelscenter og på det nærmeste uindtagelig. Men den hoverede over Jerusalem og ville berige sig selv ved dens ødelæggelse. Men dens magt vil ikke hjælpe, når Guds dom falder, og han sender folkeslag til at ødelægge den. Det første af dem var Babylon under Nebukadnesar; senere Alexander af Grækenland. Fra at være et travlt verdens knudepunkt, summende af liv, skulle det blive en nøgen klippe, sagde Herren - og det skete!

DAGENS ORD: Første Thessalonikerbrev 5:3-4

827 Ezekiels Bog 27

Fordi din rigdom var stor

Beskrivelsen af Tyrus som et pragtfuldt skib understreger, hvor udstrakt dens handel var, og de følgende vers (10-25) giver interessante detaljer om den internationale handel med Tyrus i centrum. Tyrus var rig på denne verdens rigdom - flere gange nævnes, at den frembragte så meget, at den havde en mængde handelspartnere. Men den slags rigdom varer ikke evigt; ved kaldæernes angreb blev hele den blomstrende handel ødelagt, utallige forretningsmænd ruineret, og Tyrus' kår forvandlet totalt, (selvom den endelige tilintetgørelse af byen først skete under Alexander den Store). Lad os lytte til Paulus' advarsel om ikke at stole på "usikker rigdom".

DAGENS ORD: Første Timotheusbrev 6:17.

828 Ezekiels Bog 28

Dit hjerte blev hovmodigt over din skønhed

I denne klagesang er det svært ikke at se hentydninger til Satan. Ordene i vers 12 flg. i sær-deleshed kan dårligt begrænses til kongen af Tyrus, men giver os sandsynligvis et glimt af Satans tilstand, før hans oprør imod Gud - han var et strålende væsen i tjeneste ved Guds trone. Hovmodet var hans ulykke, ønsket om at blive endnu mere, end Skaberen havde gjort ham til, ønsket at være Gud lig (sammenlign Esa. 14:12-15). Med denne fristelse kom han til Edens have og medvirkede til syndefaldet, hvor lokkemaden var, at menneskene skulle blive som Gud (Første Mos. 3:5). Han fortsætter i dag med at forføre menneskeheden til oprør imod Gud, så den selv kan være "gud". Men hans dage er talte!

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 12:9-10.

829 Ezekiels Bog 29

"Nilen er min, jeg har skabt den!"

Flere profetier imod Egypten givet over et par år er samlet i de næste fire kapitler. Med billedet af en krokodille beskrives Faraos skæbne. Israel burde ikke have støttet sig til Egypten, men det fritager ikke Egypten for skylden for at have været en "rørstok" for dem (6). To gange citeres Faraos stolte pral: "Nilen er min, jeg skabte den selv!" Derfor sender Herren Babylons konge til at erobre og ydmyge Egypten. Faraos er ikke alene om at rose sig af det, Skaberen skulle få æren for! Er det ikke en grundlæggende brist hos mennesker, at de roser sig af det, de umuligt selv kunne have frembragt? De vil nødtigt indrømme, at alt er skabt af Gud - mon ikke fordi følgen af denne bekendelse er, at de må bøje sig for ham?

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 14:7.

830 Ezekiels Bog 30

Jeg gør ende på Egyptens larmende hob (gl.o. herlighed)

Det er Herren, der griber ind mod Egypten. Ganske vist bruger han kong Nebukadnesar af Babylon dertil (10), men Herren står bag. Egyptens herlighed og styrke er ikke til ære for Herren, for den beskrives som "stolt" styrke (6,18). Sådan er denne verdens herlighed og storhed, og den står i opposition til Herren i stedet for at være med til at bringe ham ære. Al sådan herlighed skal bryde sammen og få ende. Men på den nye jord skal folkeslagene vandre i Guds lys, og jordens konger bringer deres herligheder ind i det himmelske Jerusalem, hvor kun Gud og Lammet tilbedes. Vi kan ikke fatte hvordan, men det bliver for alvor herligt!

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 21:24

831 Ezekiels Bog 31

Din stamme blev ... hovmodig over sin højde

Farao som verdens hersker sammenlignes med en prægtig ceder, der rager op over alle andre træer, og under hvis skygge "alle store folkeslag" boede. Den glemte dog, at den ikke havde liv i sig selv, men var helt afhængig af vand; det var den rigelige vandforsyning, der havde fremmet dens vækst (4,5,7)! Den havde ikke skabt sig selv - "jeg gjorde den smuk", siger Herren (9). Men den takkede ikke Skaberen; tværtimod hovmodede den sig over sin højde (10). Derfor vil Herren give den i kaldæernes magt, så de hugger den om. Verdensherredømmet tages fra den på grund af dens stolthed og gudløshed, ligesom det sker med alle verdensherskere, indtil Kristi evige rige etableres.

DAGENS ORD: Daniels Bog 7:13-14

832 Ezekiels Bog 32

Din larmende hob lader jeg falde for krigernes sværd

Denne klagesang over Farao understreger stærkt, at det er Herren, der styrer begivenhederne omkring Faraos undergang. I vers efter vers er det Herren, der handler ("*jeg kaster mit net over dig*"; "*jeg lader dig ligge*" osv. 3,4 og flg.). Vers 11 nævner, at det er Babylonerkongens sværd, der bruges; men det er ikke desto mindre Herren, der bruger det. Beskrivelsen af Farao i dødsriget skal ikke forstås som faktiske forhold i livet efter døden; meningen er sikkert at understrege den enkle kendsgerning, at døden berøver den stærkeste sin magt, og jævner alle forskelle, der gjaldt i livet. Farao kan ikke hævde sig længere, men er lig med gamle forsvundne verdensmagter.

DAGENS ORD: Jeremias' Bog 9:22-23.

833 Ezekiels Bog 33

Jeg ønsker ikke den uretfærdiges død

Ezekiels pligt til at advare folket ved Herrens ord sammenlignes med en vægters forpligtelser til at advare om en fjendes angreb, så folk kan redde livet ved i tide at bringe sig i sikkerhed. Herrens domsord, som Ezekiel må bringe, har samme formål: at få folk til at omvende sig i tide, så de undgår den uretfærdiges død. Evangeliet er "gode nyheder" om frelse i Jesus Kristus, men det er samtidig en advarsel om den skæbne, der venter dem, der ikke vil omvende sig. Gud ønsker ikke den uretfærdiges død, og har beredt en frelsesvej for ham, men han må benytte den, før det er for sent, om han skal undslippe. Gud har givet sin elskede Søn, som ved sin forsoningsdød har skabt denne frelsesvej for alle syndere.

DAGENS ORD: Johannesevangeliet 3:17-18.

834 Ezekiels Bog 34

Han skal vogte dem og være deres hyrde

Israels ledere havde vanrøgtet folket; de havde sørget for sig selv i stedet for dem, de burde have draget omsorg for; de havde ikke handlet til gavn for fårene, men afsløret, at de ikke havde hjerte for dem. Herren vil selv overtage fårene og sætte deres hyrder fra bestillingen. Han vil opsøge dem, tage sig af de kvæstede og syge, og på alle måder passe på dem (15-16). Han vil sætte sin tjener David over dem som hyrde og fyrste. Jesus tager denne tanke op i Joh. 10, hvor han omtaler sig selv som den gode hyrde. Daglejeren, der ikke brød sig om hjorden, flygtede, da der var fare på færde; nu kom han, der elskede fårene, og han vil sætte sit liv til for dem.

DAGENS ORD: Johannesevangeliet 10:11

835 Ezekiels Bog 35:1 - 36:15

Jeg har hørt alle de forhånelser, du har rettet imod Israel

Israel var blevet straffet af Gud (5), men alligevel gav det ikke Edom ret til at glæde sig over landets ødelæggelse som følge af Herrens vrede. De forsøgte at overtage landet, men det tilhørte stadig Herren (10). Edoms hån mod Israel har Herren hørt, og deres tur kommer til at blive erobret og lagt øde. Denne dom over Edom bliver til trøst for "Israels bjerge" (kap.36), som igen vil nyde Herrens velsignelse. De vil blive opdyrket og tilsået, for folket vender snart hjem. De vil blive frugtbare, og "rigere end før". Både mennesker og dyr vil igen blive talrige i Israels land.

DAGENS ORD: Mikas Bog 7:8.

836 Ezekiels Bog 36:16-38

Jeg vil hellige mit store navn

Herrens navn er knyttet til Israel som hans folk, og derfor vanæres det, mens de er i landflygtighed. Herren vil føre dem tilbage, ikke fordi de har fortjent det, men for sit eget navns skyld. Han vil gøre dem værdige til at bære sit navn ved at rense dem og give dem et nyt hjerte; hans Ånd vil virke i dem, så de gør hans vilje. Dette sker ved den nye fødsel. Herren har frelst os for sit eget navns skyld. Lad os bede om, at hans navn i sandhed må blive helliget gennem vort liv, og ved at mange flere bøjer sig under hans herredømme i taknemlighed for den tilgivende nåde, som møder os i Jesus Kristus, der gav sit liv for at sone vore synder.

DAGENS ORD: Lukasevangeliet 11:2

837 Ezekiels Bog 37

Der skal være én konge for dem alle

Efter alle de domsord, som Ezekiel har måttet profetere om Israels nederlag og ødelæggelse, får han dette syn om de døde ben. "Kan disse ben blive levende?" spørges der. Klogeligt svarer han Gud, at kun Han ved det. Menneskelig set er svaret nej, men opstandelsens Gud kan og vil gøre dem levende. Når vi læser dette dejlige kapitel om Israels genopståen som fra graven, ikke mere splittet og delt i to riger, men forenet under én konge, går vore tanker til det åndelige Israel, ligesom Paulus' (se f.eks. citatet i Anden Kor. 6:16). Guds folk er et opstandelsesfolk, genfødt ved hans Ånd ved Jesu Kristi død og opstandelse. Det gamle er forbi, noget nyt er blevet til (2 Kor.5:17)! Vi har alle samme Herre, vi er ét i ham og har alle del i hans opstandelsesliv, som har sejret over døden.

DAGENS ORD: Første Petersbrev 1:3

838 Ezekiels Bog 38

Jeg viser min storhed og hellighed. Hvornår mon dette store angreb på Israel skal finde sted? Det skal være "i de sidste dage" (gl.o.16) og på et tidspunkt, hvor Israel "bor trygt" (8,14). Det vigtigste er, at Herren behersker situationen fuldt ud; han er endog initiativtageren (16). Herren har befalet disse fjender at være rede til tjeneste for ham (7). Sagen er, at tiden er kommet, hvor Guds folks fjender skal endeligt tilintetgøres, og ved at angribe Israel besegler de deres egen skæbne. Herren viser sin storhed og hellighed ved at slå disse fjender ned. Måtte vi ved troens øjne se hans storhed og hellighed allerede nu!

DAGENS ORD: Hebræerbrevet 2:8b-9.

839 Ezekiels Bog 39

Alle folkene kan se min dom, som jeg fuldbyrder. Gogs sidste angreb på Israel, som Ezekiel profetere om, er nok det samme som omtales i Åbenbaringen 20:7-10. Det er altså det sidste opgør med Satan, hvor hans tildelte magt endeligt fratages ham. Derfor er der ingen barmhjertighed for de faldne fjender, og landet må renses for enhver påmindelse om dem. En del er sikkert vist Ezekiel i billeder, for hvordan kunne han ellers se Guds "kamp" mod ondskabens åndemagter, så vi skal ikke tænke på almindelig krig, men rædslerne er virkelige nok. Lad os holde os til det væsentlige: Gud overser ikke al den himmelråbende ondskab, der er sket på jorden, for han er retfærdig; han husker hvert et suk, den har forårsaget; regnskabsdagen kommer!

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 20:9.

840 Ezekiels Bog 40:1-37

Læg mærke til alt, hvad jeg viser dig

Der er gået 14 år, siden Jerusalem blev indtaget, og templet ødelagt, og måske har Ezekiels tanker dvælet ved denne sørgelige begivenhed, da han fik et nyt syn om byens tempel (1). Han var præst og havde sikkert lært om alle templets gudstjenestlige ceremonier, men var afskåret fra sin præstegering ved landflygtighed. Han må have oplevet templets ødelæggelse som et endegyldigt nej til nogen mulighed for en dag at kunne fungere som hans forfædre havde gjort. På denne baggrund har han glædet sig over dette syn og lagt mærke til hver eneste detalje. Det var vidunderligt for ham at skue fremtidens genoprettelse i form af et fuldkomment tempel, et sprog, han kunne forstå.

DAGENS ORD: Hebræerbrevet 2:1

841 Ezekiels Bog 40:38 - 41:26

"Dette er det Allerhelligste"

I går blev vi ført gennem østporten (med dens siderum) ind i den ydre forgård og så de mange kamre, der fandtes der. Derefter gik vi gennem sydporten ind i den indre forgård. Her (i østporten) blev offerdyrene slagtet; alteret stod foran selve tempelbygningen (38-47). Inde i templet gik manden med målestokken alene ind i det Allerhelligste; selv i et syn måtte Ezekiel ikke betræde det. Hvis vi ved at grunde over dette tempel kan få en fornemmelse af, hvor utilgængelig Gud var for Israel, kan vi måske få en ny forståelse for, hvor stort det er, at vejen ind til ham er blevet åbnet for os ved Jesu Kristi blod. Er der en antydning i vers 22 af, at alteret (der krævede offerblod) er blevet et nadverbord for os?

DAGENS ORD: Hebræerbrevet 10:19-20.

842 Ezekiels Bog 42

Den skulle skille helligt fra uhelligt

Præstekamre var nødvendige for at opretholde en adskillelse mellem det hellige i templet og udenfor, "hvor folket er" (14). Vi skal ikke have hellige kamre på samme måde, og dog behøver vi måske noget, der svarer til dem. Et lønkammer (ikke nødvendigvis ment som et bestemt sted), hvor vi værner om det hellige, hvor vi gemmer det ord, vi har hørt, så vi ikke mister det ved straks at fylde os med andre ting (et tv-program? en fodboldkamp?). Der er stadigvæk forskel mellem det hellige og det profane, mellem Guds navn og andre navne, mellem Guds bog og andre bøger! Hvordan det fungerer i hverdagen er sikkert individuelt, for det betyder aldeles ikke, at dagliglivet er skilt fra det åndelige.

DAGENS ORD: Markusevangeliet 4:18-19.

843 Ezekiels Bog 43

Herrens herlighed kom ind i templet

Formålet med templet er, at Herren kan bo iblandt sit folk. Ezekiel ser i et syn Herrens herlighed, som han så den i kap. 1, og i kap. 8-11, hvor den forlod Jerusalem. Her vender Herren tilbage. Der står ikke, at synet er et mønster, som israelitterne skal bygge efter, som tilfældet er med tabernaklet, som Moses fik besked på at lave (Anden Mos. 25-40). Det støtter tanken om, at det er et åndeligt, ikke et bogstaveligt tempel, Ezekiel ser. Han ser forholdene bragt i orden under en form, han som præst under den gamle pagt kan forstå. At det er Ezekiel, der skal fungere ved alterets indvielse (19 flg.) bekræfter dette yderligere. Under den nye pagt behøves intet tempel: Herren er midt iblandt sit folk, der til stadighed renses ved Jesu Kristi blod, ofret én gang for alle.

DAGENS ORD: Hebræerbrevet 9:24

844 Ezekiels Bog 44

Herrens herlighed fyldte Herrens tempel

Når vi har læst dette kapitel, har vi fået et stærkt indtryk af Herrens hellighed, og at det ikke er forundt enhver at nærme sig ham. Levitterne, der havde svigtet deres høje kald, degraderes; de må stadig gøre tjeneste, formentlig i forgården (10-14), men kun de tro levitpræster (Sadoks efterkommere) får lov at nærme sig Herren ved at gå ind i helligdommen (15 og flg.). Mon vi er i fare for at miste denne sans for det hellige? Ganske vist er vejen ind til Gud åbnet for os ved Jesu Kristi død. Det er et enormt privilegium, men det betyder ikke, at Guds hellighed er fejlet til side. Ærefrygt er stadig absolut påkrævet.

DAGENS ORD: Hebræerbrevet 12:28-29.

845 Ezekiels Bog 45

Dér skal helligdommen stå, det er højhelligt

Den symmetriske opdeling af landet synes at bekræfte, at det ikke er den geografiske opdeling, der skal lægges vægt på, men de åndelige principper, som denne opdeling giver udtryk for. Midt i det hele er Herrens helligdom, symbolet på Herrens tilstedeværelse; nærmest hertil bor præsterne, der gør tjeneste der. Fyrsten skal have sit eget jordstykke som subsistensgrundlag og advares stærkt imod at udnytte og plyndre folket. Han får sine faste ydelser ("skat") og skal til gengæld opfylde visse forpligtelser over for dem. Ezekiel ser et retfærdigt samfund, hvor alle trives, men før mennesker lærer at sætte Herren som det centrale punkt, vil de aldrig kunne skabe et sådant samfund.

DAGENS ORD: Salmernes Bog 73:28.

846 Ezekiels Bog 46

Mens præsterne ofrer hans brændoffer ... skal han tilbede

Al tilnærmelse til Herren, al tilbedelse, var forbundet med ofre, og det var nøje bestemt, hvad ofrene skulle bestå af, hvornår og hvordan de skulle ofres, osv. Når vi får lov at komme til Herren uden at bringe et lam, der skal slagtes for at sone vor synd, er det fordi Jesus Kristus, Guds lam, har ofret sig selv for vore synder én gang for alle. Et syndoffer er der ikke mere brug for, men et lovprisningsoffer! Vi kan intet "købe" hos Gud, men gaver givet i taknemmelighed mod ham beskriver Paulus som "et kærligt offer, Gud til behag (Fil. 4:18).

DAGENS ORD: Hebræerbrevet 13:15-16.

847 Ezekiels Bog 47

Alle ... skal kunne leve overalt, hvor strømmene kommer

Dejligt at læse om dette livgivende vand, der så tydeligt taler om Guds Ånd, der skaber liv overalt, hvor det kommer hen. Vi bliver straks mindet om livets vand i Åbenbaringen 22. Evangeliet om Jesus Kristus, Guds Søn, har denne livsskabende virkning, hvor det kommer hen i verden. Og i vore egne hjerter er det dette levende evangelium alene, der formidlet af Helligånden skaber nyt liv. Træernes frodighed forklares ved, at flodens vand udspringer i helligdommen (12). Den, der har sine rødder i den levende Gud og drikker af livets kilde, bærer frugt til stadighed.

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 22:1-2.

848 Ezekiels Bog 48

Byen skal for fremtiden hedde: "Herren er her".

Beskrivelsen af landet, der begynder med 47:13, følger nu geografiske kendingsmærker, som kunne tyde på en bogstavelig opfyldelse, der endnu ikke er sket. "Den hellige lod" med placeringen af helligdommen m.v. er dog en gentagelse af kap. 45 Efter at Jesu Kristi offer er blevet en historisk kendsgerning, er der sikkert ikke i Guds tanker brug for en jordisk helligdom, og derfor skal den fortolkes åndeligt. Byens navn "Herren er her" bekræfter dette - helligdommen og byen er ét. Ezekiels himmelske syner opsummeres i denne vidunderlige kendsgerning; han har ført os helt frem til Åbenbar. 21 og 2Anden

DAGENS ORD: Johannes Åbenbaring 22:14